

den Side hørt, at der anses saa meget derover, i alt Fald er det meget pæne Anker, der bruges ikke saa stærke Ord, som om Vivisektionen. Jeg skal nævne Klappjagter, hvor Dyr blive anstude, løbe ind i Dykningen, kaste sig under et Hegn, hvor de ligge og dø under Smertes. Derover hører jeg heller ikke, at der fra den Side rettes saa mange Anker. Det er særlig Vivisektionen. Saa bliver der sagt: Fysiologien har ikke udvist saa store Resultater. Det har den maaste heller ikke, i alt Fald ere de Resultater, som Fysiologien udfinder, ikke saa lette for Almenheden at blive bekendt med. Det er en snævrere videnskabelig Kreds, der har Interesse af at blive bekendt med dem. Men en anden Sag er hele denne moderne Videnskab, som hedder Bacteriologien, og jeg er overbevist om, at den ogsaa maa kunne komme ind under § 1. Dersom Vivisektionen ikke bliver tilladt, ville alle de store Resultater, som vi skyldte de Videnskabsmænd, der besatte sig med Bacteriologien, aldeles falde væk. Jeg vil bare minde de Herrer om, hvor store Opdagelser Pasteur har gjort, særlig ved Vaccine, Indpudning, ved sine Forsøg over Hundegalstak, som ganske vist ikke ere fuldt afsluttede, men dog nok til, at han har gjort Menneskeheden store Tjenester. Jeg tror ikke, man kan sige, de ingen Nytte have gjort. Ganske vist, de Udtalelser, vi hørte fra det ærede Medlem, ere fremkomne tidligere, end man kendte Bacteriologien; de ere fra Halvdjerdserne, i alt Fald vare de Forsøg, som senere ere anstillede, ikke kendte den Gang. Og vi behøve slet ikke at gaa til Frankrig; vi kunne blive her i Landet og vende os mod Forsøgene med Mikrober, disse smaa Gavybe, som anrette stor Fortræd baade paa Mennesker og Dyr.

Naar den ærede sidste Taler mente, at det var tvivlsomt, hvor vidt Mennesket havde Ret til for sin egen Skyld at paaføre Dyr Smertes for at saa Resultater ud, vil jeg sige til det ærede Medlem: for Dyrenes Skyld da! Naar der er Sygdomme, som ere fælles baade for Dyr og Mennesker, som Millioner maa lide under, hvad skulde der saa være i Bejen for, at et langt mindre Antal, kun nogle tusende Dyr, gennen Forsøg maa lide, for at man kan komme til et Resultat til Gavn for de mange andre. Jeg behøver blot at gøre de Herrer opmærksom paa — hvad jeg er bedst kendt med — de Forsøg, som f. Eks. paa Forsøgslaboratoriet anstilles over Tuberkelmitten. Det vilde være umuligt at studere Tuberkelbacillens Livsvilkaar, Levedygtighed, hvilken Varme der tilintetgør den, naar man ikke maatte eksperimentere med levende Dyr.

Jeg skal tillade mig at fremkomme med et Par Indvendinger mod Enkeltheder i Forslaget. Der staar i § 1, at det er Hvirveldyr, som ere undtagne fra disse Forsøg. Ved Hvirveldyr har jeg lært, at det er: Pattedyr, Fugle, Krybdyr, Padder og Fiske, og der mener jeg, at Lovforslaget rimeligvis har taget Munden vel fuld. Jeg mener, det var nok, naar man holdt sig til varmbloedige Dyr og lod de koldblodige være. Jeg mener f. Eks., skønt jeg ikke tillægger det stærkere Betydning, at i det daglige Liv ere Folk temmelig hensynsløse, temmelig raa overfor Fisk. Jeg vil aldeles ikke forsvare det, men det er Tilfældet. Jeg veed ikke, om det er strafbart, i alt Fald bliver det aldrig straffet. Men saasnart en Videnskabsmand vil undersøge nogle Fisk, hvis han saa ikke har Bemyndigelse, bliver han straffet. Jeg kan tænke mig et Exempel. En Mand vil studere nogle Forhold med levende Dyr, Mal f. Ex. Han har ikke Bemyndigelse til at gøre det — gør han det altsaa uden denne Bemyndigelse, bliver han straffet. Ude i Køkkenet tager maaste Kockepigen og slaar disse levende Mal — ingen gør hende en Smule Fortræd for det. Og Fiskeren, der har ført Malen dertil, bruger som Regel — paa Vandet al Tid, særlig med Hensyn til Rødspætter — at stifte en Pilegren gennem Djæne paa dem og ud igennem Munden, naar han berer dem omkring; han bliver heller ikke straffet, og han har dog ingen Bemyndigelse til det. Altsaa, Manden bliver straffet, skønt han har gjort det i videnskabeligt Djemed, men Kockepigen og Fiskeren ere straffri. Eller f. Eks., naar der fiskes! Man tager en lille Fisk, sætter den paa en Kro og kaster den ud. Saa ligger den der og spræller, til der kommer en stor Fisk, som er saa dum at bide paa Krogen. Ja, Fiskeren er ikke strafbar; men dersom man vil i videnskabeligt Djemed tage en lille Fisk og undersøge den, bliver man straffet, naar man ikke har Bemyndigelse dertil. Det forekommer mig, at det vilde være heldigt, om Lovforslaget holdt sig til Pattedyr eller maaste Pattedyr og Fugle, i det hele de varmbloedige Dyr, hvor Nervelevet er langt rigere end hos de koldblodige, som have langt mindre Følelsesliv. Paa et enkelt Omraade mener nu jeg, at Lovforslaget kunde gaa lidt videre; det er med Hensyn til fuldstændig at forbyde enhver Illustration af Operationer paa levende Dyr ved Forelæsninger. Jeg tror ikke, det behøves. Jeg tror, at i mange Tilfælde er det alment kendte Sager, som de studerende lige saa godt kunne læse sig til eller se paa Udbildninger. Jeg veed forøvrigt ikke, i hvilken